

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

P9_TA(2022)0276

Strategia dla Indo-Pacyfiku w dziedzinie handlu i inwestycji**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2022 r. w sprawie strategii dla Indo-Pacyfiku w dziedzinie handlu i inwestycji (2021/2200(INI))**

(2023/C 47/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 16 września 2021 r. pt. „Unijna strategia współpracy w regionie Indo-Pacyfiku” (JOIN(2021)0024),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 kwietnia 2021 r. w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku,
- uwzględniając niderlandzką strategię na rzecz regionu Indo-Pacyfiku z dnia 13 listopada 2020 r. pt. „Region Indo-Pacyfiku: wytyczne dotyczące wzmocnienia współpracy Niderlandów i UE z partnerami w Azji”,
- uwzględniając wytyczne niemieckiego rządu federalnego z września 2020 r. dotyczące polityki wobec regionu Indo-Pacyfiku,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 1 grudnia 2021 r. w sprawie strategii Global Gateway (JOIN(2021)0030),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 lutego 2021 r. zatytułowany „Przegląd polityki handlowej – otwarta, zrównoważona i asertywna polityka handlowa” (COM(2021)0066),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 12 marca 2019 r. pt. „UE-Chiny – perspektywa strategiczna” (JOIN(2019)0005),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 19 września 2018 r. pt. „Łącząc Europę i Azję – elementy składowe strategii UE” (JOIN(2018)0031),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 marca 2021 r. zatytułowany „Cyfrowy kompas na 2030 r.: europejska droga w cyfrowej dekadzie” (COM(2021)0118),
- uwzględniając orędzie o stanie Unii Europejskiej w 2021 r. ogłoszone dnia 15 września 2021 r. przez przewodniczącą Komisji Ursulę von der Leyen,
- uwzględniając wspólny komunikat prasowy Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i Departamentu Stanu USA z dnia 3 grudnia 2021 r. w sprawie konsultacji na wysokim szczeblu dotyczących regionu Indo-Pacyfiku,
- uwzględniając 11. posiedzenie Partnerstwa Parlamentarnego Azja–Europa zorganizowane przez Kambodżę w dniu 16 listopada 2021 r.,
- uwzględniając unijną politykę „jednych Chin” przedstawioną w perspektywie strategicznej relacji między UE a Chinami z 12 marca 2019 r.,
- uwzględniając kompleksową umowę inwestycyjną zawartą zasadniczo między UE a Chinami w dniu 30 grudnia 2020 r.,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 21 października 2021 r. dla wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie stosunków politycznych i współpracy między UE a Tajwanem ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie z 29 kwietnia 2021 r. dla Rady, Komisji oraz wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie stosunków między UE a Indiami ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 170.

⁽²⁾ Dz.U. C 506 z 15.12.2021, s. 109.

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie informacji zwrotnych i przyszłych działań w zakresie poprawy wdrażania i egzekwowania rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w zawieranych przez UE umowach o wolnym handlu oraz zawierający 15 punktów plan działania w sprawie rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając umowę o wolnym handlu (FTA) z dnia 16 września 2010 r. między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony ⁽³⁾,
- uwzględniając umowę o wolnym handlu (FTA) ⁽⁴⁾ i umowę o ochronie inwestycji z dnia 19 października 2018 r. między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Singapuru, z drugiej strony,
- uwzględniając umowę o wolnym handlu (FTA) ⁽⁵⁾ i umowę o ochronie inwestycji z dnia 30 czerwca 2019 r. między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Socjalistyczną Republiką Wietnamu, z drugiej strony,
- uwzględniając umowę o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią ⁽⁶⁾,
- uwzględniając zawarcie umowy o partnerstwie między Unią Europejską, z jednej strony, a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z drugiej strony,
- uwzględniając negocjacje w sprawie umów o wolnym handlu między UE a Australią, Nową Zelandią i Indonezją, które są w toku, oraz negocjacje w sprawie umów o wolnym handlu między UE a Malesją, Tajlandią i Filipinami, które zostały obecnie wstrzymane,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 października 2017 r. w sprawie stosunków politycznych UE ze Stowarzyszeniem Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając decyzję podjętą na posiedzeniu ministerialnym UE–ASEAN w dniu 21 stycznia 2019 r. w sprawie ustanowienia partnerstwa strategicznego UE–ASEAN,
- uwzględniając 29. posiedzenie Wspólnej Komisji Współpracy UE–ASEAN, które odbyło się 11 lutego 2022 r.,
- uwzględniając inauguracyjny dialog międzyregionalny Parlament Europejski–Zgromadzenie Międzyparlamentarne ASEAN (AIPA), który odbył się 22 czerwca 2021 r.,
- uwzględniając porozumienie paryskie w sprawie zmian klimatu z dnia 12 grudnia 2015 r. oraz komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 27 października 2021 r. na temat wdrażania i egzekwowania umów o wolnym handlu (COM(2021)0654),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie przeglądu polityki handlowej UE ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie chińskich kontr sankcji wobec podmiotów z UE oraz posłów do PE i do parlamentów państw członkowskich ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 września 2021 r. w sprawie nowej strategii UE–Chiny ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie konektywności i stosunków UE–Azja ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2021 r. pt. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030: Przywracanie przyrody do naszego życia” ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 października 2020 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki handlowej – roczne sprawozdanie za 2018 r.” ⁽¹³⁾,

⁽³⁾ Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 294 z 14.11.2019, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 186 z 12.6.2020, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 330 z 27.12.2018, s. 3.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 44.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 155.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 15 z 12.1.2022, s. 170.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 40.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 117.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 25.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 14.

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie wdrożenia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Korei ⁽¹⁴⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rybołówstwa,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0170/2022),
- A. mając na uwadze, że region Indo-Pacyfiku stał się rzeczywistością geopolityczną i geoeconomiczną; mając na uwadze, że rosnące znaczenie gospodarcze, demograficzne i polityczne tego regionu sprawia, że jest on kluczowym podmiotem w kształtowaniu porządku międzynarodowego oraz w podejmowaniu globalnych wyzwań; mając na uwadze, że środek ciężkości gospodarki światowej przesunął się z Atlantyku na Pacyfik;
- B. mając na uwadze, że udział Europy i regionu Indo-Pacyfiku w światowym handlu towarami i usługami wynosi łącznie ponad 70 %, a udział bezpośrednich inwestycji zagranicznych – ponad 60 %, przy czym roczna wartość ich wymiany handlowej osiągnęła w 2019 r. 1,5 bln euro; mając na uwadze, że region Indo-Pacyfiku generuje 60 % światowego produktu krajowego brutto (PKB) i przyczynia się do dwóch trzecich światowego wzrostu gospodarczego; mając na uwadze, że UE jest największym inwestorem w regionie, który obejmuje czterech z dziesięciu największych światowych partnerów handlowych UE (Chiny, Japonia, Korea Południowa i Indie) ⁽¹⁵⁾;
- C. mając na uwadze, że UE zawarła dotychczas cztery dwustronne umowy handlowe z państwami tego regionu (z Japonią, Singapurem, Koreą Południową i Wietnamem), pięć partnerstw strategicznych (z ASEAN, Chinami, Indiami, Japonią i Koreą Południową) oraz dwa partnerstwa na rzecz łączności (z Japonią i Indiami);
- D. mając na uwadze, że UE i ASEAN otworzyły nowy rozdział w swoich długotrwałych stosunkach, zawierając partnerstwo strategiczne w grudniu 2020 r.;
- E. mając na uwadze, że wzmocnione stosunki międzyparlamentarne i dyplomacja parlamentarna między Parlamentem Europejskim a parlamentami państw Azji Południowo-Wschodniej – za pośrednictwem Zgromadzenia Międzyparlamentarnego ASEAN (AIPA) – powinny odzwierciedlać przyszły program szerszych i głębszych stosunków UE–ASEAN; mając na uwadze, że Parlament Europejski i Zgromadzenie Międzyparlamentarne ASEAN (AIPA) są naturalnymi partnerami, którzy mogą w znaczący sposób przyczynić się do wzmocnienia stosunków UE–ASEAN;
- F. mając na uwadze, że stosunki UE–ASEAN opierają się na wspólnych wartościach i normach międzynarodowego ładu opartego na zasadach, skutecznym i trwałym multilateralizmie oraz swobodnym i uczciwym handlu; mając na uwadze, że podmioty z siedzibą w UE są największym źródłem bezpośrednich inwestycji zagranicznych dla regionu ASEAN; mając na uwadze, że UE jest trzecim co do wielkości partnerem handlowym ASEAN, a ASEAN jako całość jest trzecim co do wielkości pozaeuropejskim partnerem handlowym UE; mając na uwadze, że negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu między UE i ASEAN są zawieszona za obopólną zgodą od 2009 r.;
- G. mając na uwadze, że działania Korei w zakresie wdrażania rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju są niewystarczające; mając na uwadze, że konieczne są dalsze praktyczne usprawnienia;
- H. mając na uwadze, że kilka państw regionu Indo-Pacyfiku korzysta z preferencji taryfowych UE w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP), ułatwiającego dostęp do rynków unijnych, a najsłabiej rozwinięte kraje regionu korzystają z bezcłowego i bezkontyngentowego porozumienia „wszystko oprócz broni”; mając na uwadze, że Pakistan, Filipiny i Sri Lanka są beneficjentami szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów (GSP+); mając na uwadze, że instrumenty te przyczyniły się do rozwoju gospodarczego tych krajów, przestrzegania przez nie praw człowieka i praw pracowniczych, ochrony środowiska i poprawy dobrych rządów;
- I. mając na uwadze, że w globalnym ładzie wciąż nasila się geopolityczna rywalizacja między kluczowymi podmiotami, w szczególności między Stanami Zjednoczonymi a Chinami, co wywiera znaczący wpływ na handel światowy; mając na uwadze, że ostatnie wydarzenia wpłynęły na zrównoważenie globalnie łańcuchy dostaw i pozyskiwanie kluczowych surowców, co doprowadziło do gwałtownego wzrostu cen energii i żywności; mając na uwadze, że stosunki UE–Chiny mają charakter wieloaspektowy, a Chiny są zarówno partnerem do współpracy i negocjacji, jak i konkurentem gospodarczym oraz rywalem systemowym w wielu dziedzinach;

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 109.

⁽¹⁵⁾ Wspólny komunikat z 16 września 2021 r. w sprawie strategii UE na rzecz współpracy w regionie Indo-Pacyfiku (JOIN(2021)0024).

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

- J. mając na uwadze, że wszechstronne i progresywne porozumienie o partnerstwie transpacyficznym (CPTPP) to otwarta, przyszłościowa umowa handlowa, która ma na celu zapewnienie równych szans i opartego na zasadach środowiska handlowego w regionie Indo-Pacyfiku oraz stanowi wzór regionalnej integracji handlowej; mając na uwadze, że USA wycofały się z umowy w styczniu 2017 r., a Chiny, Tajwan i Zjednoczone Królestwo złożyły formalny wniosek o przystąpienie do niej w 2021 r.;
- K. mając na uwadze, że Regionalne Kompleksowe Partnerstwo Gospodarcze (RCEP) pod przewodnictwem ASEAN, w którym uczestniczą również Australia, Chiny, Japonia, Republika Korei i Nowa Zelandia, weszło w życie w styczniu 2022 r., a w rezultacie powstał największy na świecie blok handlowy; mając na uwadze, że RCEP ma na celu promowanie zwiększania współpracy regionalnej w zakresie handlu i inwestycji oraz handlu cyfrowego, przy jednoczesnym rozwiązywaniu kwestii regulacyjnych w celu ułatwienia przepływów transgranicznych, a przy tym zawiera jedynie ograniczone postanowienia dotyczące pracy i środowiska;
- L. mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 przyspieszył szereg tendencji geopolitycznych, które zaczęły kształtować się już wcześniej; mając na uwadze, że uwydatnił on również potrzebę pogłębienia współpracy międzynarodowej, np. w sektorze zdrowia; mając na uwadze, że kryzys ten ujawnił ponadto brak odporności gospodarek państw członkowskich oraz wykazał również słabość globalnych łańcuchów dostaw i uwydatnił potrzebę większej dywersyfikacji;
- M. mając na uwadze, że rzeczywistość geopolityczna uległa dramatycznej zmianie od czasu inwazji Rosji na Ukrainę w lutym 2022 r., co sprawia, że dalsze zaangażowanie UE w kontakty z partnerami z regionu Indo-Pacyfiku jest jeszcze ważniejsze i pilniejsze, aby zdywersyfikować nasze stosunki handlowe, pogłębić współpracę w obszarze krytycznych i powstających technologii, w kwestiach dotyczących cyfryzacji i surowców, wzmocnić i zdywersyfikować łańcuchy dostaw oraz zwiększyć ich odporność i zrównoważoność, a także pomóc w stawianiu czoła globalnym wyzwaniom;
- N. mając na uwadze, że zmiana klimatu i degradacja środowiska naturalnego stanowią zagrożenia egzystencjalne dla regionu Indo-Pacyfiku, Europy i reszty świata; mając na uwadze, że tylko w 2021 r. ponad 57 mln osób zostało dotkniętych katastrofami związanymi ze zmianą klimatu w regionie Indo-Pacyfiku⁽¹⁶⁾;
- O. mając na uwadze, że – jak stwierdzono w przeglądzie polityki handlowej – UE współpracuje ze swoimi partnerami, aby zapewnić przestrzeganie uniwersalnych wartości, zwłaszcza promowania i ochrony praw człowieka; mając na uwadze, że obejmuje to podstawowe standardy pracy, ochronę socjalną, równość płci oraz przeciwdziałanie zmianie klimatu i utracie różnorodności biologicznej;
- P. mając na uwadze, że regiony najbardziej oddalone UE oraz kraje i terytoria zamorskie, konstytucyjnie powiązane z państwami członkowskimi, stanowią ważny element podejścia UE do regionu Indo-Pacyfiku;
1. z zadowoleniem przyjmuje unijną strategię współpracy w regionie Indo-Pacyfiku, w której zrównoważony i sprawiedliwy handel oraz inwestycje uznano za priorytet; jest zdania, że jej głównym celem jest integracja i współpraca oparta na wspólnych wartościach i zasadach, w tym na zobowiązaniu do poszanowania demokracji, praw człowieka i praworządności; wzywa do opracowania strategicznego podejścia i zaangażowania UE w regionie Indo-Pacyfiku w oparciu o wielostronny, oparty na zasadach porządek międzynarodowy, którego filarem będzie zmodernizowana Światowa Organizacja Handlu, oparta na zasadach otwartego środowiska dla handlu i inwestycji, równych szans, wzajemności i wzajemnych korzyści; podkreśla, że to nowe podejście powinno stanowić zasadniczą zmianę priorytetów opartą na wspólnych interesach, ponieważ region ten ma zasadnicze znaczenie dla dobrobytu UE; zwraca uwagę, że w regionie Indo-Pacyfiku znajdują się główne szlaki wodne, które mają kluczowe znaczenie dla handlu UE, oraz że ponieważ 40 % handlu zagranicznego UE przechodzi przez Morze Południowochińskie, zarządzanie oceanami i stabilność w tym regionie są przedmiotem wspólnej troski i obszarem współpracy; podkreśla potrzebę utrzymania wolnego i otwartego dla wszystkich Indo-Pacyfiku oraz zachowania wolnych i otwartych morskich szlaków dostaw w pełnej zgodności z prawem międzynarodowym, w szczególności z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), oraz z zasadą wolności żeglugi;
 2. wzywa Komisję do zacieśnienia partnerstwa ze wszystkimi właściwymi podmiotami w regionie Indo-Pacyfiku, z uwzględnieniem dynamiki i specyfiki subregionalnej, które wzmacniają międzynarodowy porządek oparty na zasadach i stawiają czoła wspólnym globalnym wyzwaniom, oraz wzywa Komisję do ścisłej współpracy z partnerami o podobnych poglądach z regionu Indo-Pacyfiku w celu wzmocnienia łańcuchów wartości poprzez zacieśnienie i dywersyfikację

⁽¹⁶⁾ Observer Research Foundation „Climate change and geostrategic Management in the Indo-Pacific” [Zmiana klimatu a geostrategiczne zarządzanie oceanami w regionie Indo-Pacyfiku], 14 stycznia 2022 r.

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

stosunków handlowych w celu zmniejszenia zależności strategicznych w krytycznych łańcuchach dostaw, ze szczególnym uwzględnieniem technologii, surowców i produktów rolnych, poprzez działania na rzecz pełnego wdrożenia i lepszego egzekwowania istniejących umów handlowych oraz zakończenie trwających negocjacji handlowych i rozwijanie współpracy w sektorach strategicznych; podkreśla znaczenie współpracy z państwami o podobnych poglądach z regionu Indo-Pacyfiku w zakresie ustanawiania norm technicznych i przemysłowych w celu dalszego promowania UE jako podmiotu wyznaczającego standardy na całym świecie; podkreśla znaczenie opracowania nowych umów o partnerstwie cyfrowym w oparciu o decyzje stwierdzające odpowiedni stopień ochrony, poczynając od umów z Japonią, Republiką Korei i Singapurem; ponadto wzywa Komisję do ścisłej współpracy z partnerami z regionu Indo-Pacyfiku w procesie wdrażania planowanych ram należytej staranności;

3. przypomina o zobowiązaniu UE do egzekwowania praw kobiet i praw człowieka oraz do monitorowania wpływu preferencji handlowych na kwestie płci; ponownie wyraża swoje poparcie dla uwzględniania problematyki płci w polityce handlowej i wzywa do podjęcia skutecznych działań w celu zwalczania wykorzystywania kobiet w sektorach ukierunkowanych na wywóz;

4. podkreśla, że aby osiągnąć swoje cele geopolityczne i transformacyjne oraz wspierać globalne standardy w zakresie zrównoważonego rozwoju, Agendę 2030 i cele zrównoważonego rozwoju, gospodarkę o obiegu zamkniętym, prawa człowieka, w tym prawa mniejszości etnicznych i religijnych, prawa pracownicze, postanowienia konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), równouprawnienie płci, dobre rządy, walkę ze zmianą klimatu i wdrażanie porozumienia paryskiego, walkę z wylesianiem i utratą bioróżnorodności oraz zrównoważone rybołówstwo, UE powinna lepiej i w bardziej strategiczny sposób wykorzystywać swoje wpływy gospodarcze przy jednoczesnym poszanowaniu specyfiki politycznej i gospodarczej swoich partnerów i ich interesów, wykorzystując w tym celu pełen zintegrowany wachlarz instrumentów politycznych, w tym mechanizm GSP;

5. wzywa do szybkiego wdrożenia niedawno przyjętej unijnej strategii „Global Gateway”, skoordynowanej ze strategią na rzecz regionu Indo-Pacyfiku, aby zwiększyć zrównoważoną łączność w regionie Indo-Pacyfiku i z nim; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w ramach partnerstw na rzecz łączności z Japonią i Indiami; opowiada się za ustanowieniem partnerstwa na rzecz łączności z ASEAN-em, aby nawiązać do istniejącego centralnego planu ASEAN w dziedzinie łączności; dąży do zacieśnienia współpracy z innymi partnerami regionalnymi, takimi jak Australia i Republika Korei; podkreśla potrzebę powiązania strategii „Global Gateway” z innymi inicjatywami na rzecz łączności opartej na zaufaniu, takimi jak „Odbudujmy lepszy świat” i „Blue Dot Network”, a także wspierania współpracy w dziedzinie wysokiej jakości infrastruktury w ramach czterostronnego dialogu na temat bezpieczeństwa;

Obowiązujące umowy o wolnym handlu i umowy o ochronie inwestycji – egzekwowanie, wdrażanie i aktualizacja

6. z zadowoleniem przyjmuje znaczny wzrost dwustronnej wymiany handlowej między UE a Koreą Południową od czasu wejścia w życie umowy o wolnym handlu w 2011 r.; wyraża zadowolenie z ostatnich działań podjętych przez Koreę Południową w zakresie ratyfikacji i wdrożenia konwencji MOP nr 29, 87 i 98 oraz zmian w kodeksie pracy wprowadzonych w następstwie sprawozdania panelu ekspertów ds. handlu i zrównoważonego rozwoju; oczekuje konkretnego wdrożenia tych ratyfikacji; przypomina, że członkowie panelu zwracają uwagę na brak w tekście umowy o wolnym handlu wyrażonych celów i głównych etapów związanych z ratyfikacją konwencji MOP; wzywa Koreę Południową do szybkiego podjęcia niezbędnych kroków w celu ratyfikacji konwencji MOP nr 105, która nie została jeszcze ratyfikowana, oraz do kontynuowania postępów w zakresie równości płci i praw kobiet; wspiera dalszą współpracę między UE a Koreą Południową w dziedzinie półprzewodników;

7. wzywa pozostałe państwa członkowskie UE do przystąpienia do wewnętrznej ratyfikacji umowy o ochronie inwestycji oraz umowy o partnerskie i współpracy między UE a Singapurem, podpisanych w październiku 2018 r., w szczególności ze względu na znaczenie Singapuru jako najważniejszego miejsca dla UE w zakresie bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Azji, a także zauważa, że wartość unijnych bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Singapurze na koniec 2020 r. wyniosła 256 mld EUR; wzywa Singapur do podjęcia wzmoczonych wysiłków na rzecz ratyfikacji i wdrożenia podstawowych konwencji MOP;

8. uważa, że umowa o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią odgrywa zasadniczą rolę w tworzeniu bardziej zrównoważonego handlu; z zadowoleniem przyjmuje wzrost wskaźników wykorzystania preferencji w eksporcie z UE do Japonii w 2020 r.; wzywa do rozpoczęcia negocjacji w celu włączenia do umowy o partnerstwie gospodarczym postanowień dotyczących przepływu danych; zwraca uwagę, że poczyniono postępy w zakresie rozszerzenia wykazu chronionych oznaczeń geograficznych dla obu stron, stopnia wykorzystania kontyngentów taryfowych przyznanych przez

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

Japonię eksporterom z UE oraz procesu ratyfikacji przez Japonię konwencji MOP nr 105; podkreśla, że konieczne są dalsze postępy we wdrażaniu umowy, szczególnie w zakresie liberalizacji handlu usługami oraz ratyfikacji konwencji MOP nr 111; ponawia swój apel o dokonanie wczesnego przeglądu rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju w celu wzmocnienia jego przepisów wykonawczych;

9. apeluje do państw członkowskich, by ratyfikowały umowę o ochronie inwestycji między UE a Wietnamem, aby weszły ona w życie i stworzyła korzystne warunki do pobudzenia inwestycji UE w Wietnamie i w regionie, szczególnie w obszarach wspierających zieloną transformację i gospodarkę o obiegu zamkniętym; podkreśla znaczenie dla UE rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju i wzywa do szybkiego zakończenia procesu tworzenia wewnętrznych grup doradczych; przypomina o obawach związanych z naruszaniem praw człowieka; uważa, że przegląd wietnamskiego kodeksu karnego jest konieczny, aby zapewnić skuteczne wdrożenie podstawowych konwencji MOP; wzywa Wietnam do zakończenia kluczowych reform rynku pracy zgodnie z umową oraz do szybkiego zapewnienia ratyfikacji konwencji MOP nr 87 do 2023 r.; wzywa Wietnam do kontynuowania działań na rzecz równego traktowania państw członkowskich UE w odniesieniu do produktów farmaceutycznych oraz do zagwarantowania pełnego wdrożenia przepisów sanitarnych i fitosanitarnych;

10. apeluje o kontynuowanie działań mających na celu podnoszenie świadomości wśród przedsiębiorstw, zainteresowanych stron, społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych i obywateli na temat istniejących w regionie umów o wolnym handlu i możliwości, jakie one stwarzają; wzywa do zwiększenia w razie potrzeby wsparcia technicznego i finansowego, aby pomóc krajom partnerskim w skutecznym wdrażaniu umów o wolnym handlu, w szczególności rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję do współpracy z naszymi partnerami z regionu Indo-Pacyfiku również w kontekście przeglądu w odniesieniu do handlu i zrównoważonego rozwoju;

11. przypomina o znaczeniu dyplomacji parlamentarnej dla przyspieszenia negocjacji w sprawie umów o wolnym handlu między UE a państwami członkowskimi ASEAN;

Dwustronne umowy o wolnym handlu w trakcie negocjacji lub ratyfikacji (pozytywna agenda handlowa)

12. wzywa do poczynienia znaczących postępów w negocjacjach w sprawie umów o wolnym handlu między UE a Australią i UE a Nową Zelandią, które mają się zakończyć nie później niż w połowie 2022 r., aby Parlament Europejski mógł należycie ratyfikować te wyważone umowy w toku obecnej kadencji parlamentarnej, nie naruszając treści umowy ze względu na kalendarz; uważa, że zwłaszcza w obecnej sytuacji geopolitycznej niezwykle ważne jest, by demokracje wzmacniały wzajemne stosunki, także w dziedzinie handlu; podkreśla znaczenie kompleksowego i egzekwowalnego rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju i przypomina o potrzebie uwzględnienia porozumienia paryskiego jako klauzuli o zasadniczym znaczeniu, aby odzwierciedlić ambitny cel, by wspomniane umowy stały się złotym standardem w tych dziedzinach; ponownie podkreśla potrzebę uwzględnienia specyfiki i wrażliwości sektora rolnego oraz zapewnienia ochrony oznaczeń geograficznych w obu krajach;

13. z zadowoleniem przyjmuje decyzję o wznowieniu negocjacji z Indiami w sprawie kompleksowej i korzystnej dla obu stron umowy handlowej, promującej wspólne wartości demokratyczne, prawa człowieka, podstawowe prawa pracownicze i równość płci, zaangażowanie w promowanie globalnego, spójnego i opartego na zasadach porządku sprzyjającego włączeniu społecznemu, skutecznego multilateralizmu i wzmocnionego egzekwowania wymiany handlowej i zrównoważonego rozwoju, ze szczególnym uwzględnieniem walki ze zmianą klimatu i utratą bioróżnorodności; z zadowoleniem przyjmuje decyzję o rozpoczęciu negocjacji w sprawie odrębnej umowy o ochronie inwestycji i umowy w sprawie oznaczeń geograficznych; z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie stałych struktur między UE a Indiami, takich jak dialogi wysokiego szczebla w kilku sektorach; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Indii na rzecz spełnienia ambicji UE w zakresie treści i harmonogramu; z zadowoleniem przyjmuje wspólny wniosek przewodniczącej Ursuli von der Leyen i premiera Narendry Modiego dotyczący utworzenia Rady UE–Indie ds. Handlu i Technologii;

14. podkreśla potrzebę nawiązania przez UE wszechstronnego dialogu z Chinami, aby stanowczo bronić unijnych interesów i wartości, mając na uwadze kontekst trudnej obecnie sytuacji geopolitycznej na świecie, w tym inwazję Rosji na Ukrainę; podkreśla, że Chiny są partnerem, z którym UE współpracuje i negocjuje, ale są także konkurentem w coraz liczniejszych dziedzinach oraz systemowym rywalem; przypomina, że w swojej rezolucji z dnia 16 września 2021 r. w sprawie nowej strategii UE–Chiny wezwał UE do opracowania bardziej asertywnej, kompleksowej i spójnej strategii UE–Chiny, która łączy wszystkie państwa członkowskie i kształtuje stosunki z Chinami w interesie UE jako całości; podkreśla, że strategia ta powinna propagować wielostronny ład oparty na zasadach, stawiać w centralnym punkcie obronę unijnych

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

wartości i interesów oraz opierać się na trzech zasadach: współpracy, gdy jest to możliwe, konkurowania, gdy jest to potrzebne, i konfrontacji, gdy jest to konieczne; podkreśla, że szczególnie ważne jest kontynuowanie kontaktów z Chinami w celu promowania rozwiązań dla wspólnych wyzwań i współpracy w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, takich jak przeciwdziałanie zmianie klimatu; przyznaje, że poparcie Chin było kluczowe dla zawarcia porozumienia paryskiego;

15. przyznaje, że ciągłe opóźnienia w przestrzeganiu przez Chiny wszystkich zasad WTO nadal komplikują stosunki handlowe między UE a Chinami; uważa, że główne problemy, które należy rozwiązać, to liczne bariery, jakie napotykają europejskie przedsiębiorstwa w dostępie do chińskiego rynku, ochrona praw własności intelektualnej, podrabianie towarów, kwestie bezpieczeństwa produktów, normy społeczne i środowiskowe, przymusowy transfer technologii, zobligowane spółki joint venture, nieuczciwe subsydia i nieuczciwa konkurencja ze strony przedsiębiorstw państwowych;

16. przyjmuje do wiadomości, że debaty w Parlamencie Europejskim na temat ratyfikacji kompleksowej umowy inwestycyjnej między UE a Chinami zostały wstrzymane z powodu decyzji Chin o nałożeniu sankcji m.in. na pięciu posłów do Parlamentu Europejskiego i stałą Podkomisję Praw Człowieka za krytykowanie sytuacji w zakresie praw człowieka w Chinach; podkreśla, że Parlament Europejski nie może rozpocząć procesu analizy i ratyfikacji kompleksowej umowy inwestycyjnej między UE a Chinami, dopóki nie zostaną zniesione chińskie sankcje wobec posłów do Parlamentu Europejskiego i instytucji UE; przypomina ponadto o presji wywieranej przez Chiny na państwa członkowskie, jak np. w przypadku Litwy, i stanowczo potępia tę praktykę; przypomina, że Chiny muszą przestrzegać międzynarodowych standardów, w tym w odniesieniu do wpływu na klimat, środowisko, różnorodność biologiczną, ubóstwo, zdrowie, prawa pracownicze i prawa człowieka, a także w zakresie zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowom NNN) i ich zwalczania;

17. wzywa UE do podjęcia zorganizowanego dialogu z Tajwanem na temat współpracy w dziedzinie zielonych technologii i gospodarki cyfrowej, w tym branży półprzewodników, z myślą o podpisaniu protokołu ustaleń, który przyniesie korzyści zarówno UE, jak i Tajwanowi; ponawia swój apel do Komisji, by rozpoczęła ocenę skutków dwustronnej umowy inwestycyjnej, konsultacje publiczne w jej sprawie i określenie jej zakresu z władzami tajwańskimi jako przygotowanie do negocjacji mających pogłębić dwustronne powiązania gospodarcze; wzywa również Komisję do przeanalizowania zacieśnienia współpracy z Tajwanem w zakresie odpornych łańcuchów dostaw; podkreśla, że Tajwan jest członkiem WTO; wzywa do ściślejszej współpracy w zakresie globalnych kryzysów zdrowotnych i handlu środkami medycznymi;

18. z zadowoleniem przyjmuje niedawne postępy w negocjacjach w sprawie kompleksowej umowy o partnerstwie gospodarczym, w tym w obszarach związanych ze zrównoważonym rozwojem, z Indonezją oraz odnowione zobowiązanie obu stron do zawarcia tej umowy; podkreśla, że zdaniem Banku Światowego⁽¹⁷⁾ na skutek zawarcia tej umowy wzrost PKB Indonezji do 2030 r. może wynieść 2,13 %; podkreśla zasadniczą potrzebę rozważenia dalszych kroków przed zawarciem umowy, zwłaszcza w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju, wylesiania, ze szczególnym uwzględnieniem oleju palmowego, oraz bardziej egzekwowalnego rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju, a także porozumienia paryskiego;

19. przypomina, że Filipiny są krajem o niższych dochodach, korzystającym z unijnego mechanizmu GSP+; przypomina, że od 2024 r. Filipiny będą musiały ponownie ubiegać się o korzyści wynikające z systemu GSP+ na podstawie nowego rozporządzenia w sprawie GSP; zauważa, że wstrzymano rozpoczęcie w 2015 r. negocjacje w sprawie dwustronnej umowy handlowej i inwestycyjnej z Filipinami; przypomina o poważnych obawach związanych z naruszaniem praw człowieka; przypomina, że negocjacje powinny zostać wznowione tylko wówczas, jeżeli niepokojąca i dramatyczna sytuacja w zakresie praw człowieka, dobrych rządów i praworządności ulegnie poprawie;

20. odnotowuje wstrzymanie w 2012 r. negocjacji w sprawie dwustronnej umowy handlowej i inwestycyjnej z Malezją; zachęca władze Malezji do zajęcia stanowiska w sprawie ewentualnego wznowienia negocjacji i zachęca obie strony do przeanalizowania ustaleń zawartych w ocenie wpływu na zrównoważony rozwój; podkreśla, że ewentualne wznowienie negocjacji powinno być poprzedzone wymierną poprawą sytuacji w zakresie praw człowieka w tym kraju;

21. zwraca uwagę, że negocjacje w sprawie dwustronnej umowy handlowej i inwestycyjnej z Tajlandią rozpoczęto się w 2013 r., a w 2014 r. zostały one wstrzymane; przyznaje, że w ostatnich latach UE podjęła kroki w kierunku poszerzenia swojego zaangażowania w sprawy Tajlandii; podkreśla znaczenie podjęcia kroków (zgodnie z konkluzjami Rady z 2019 r.)

⁽¹⁷⁾ Zob. s. 9 dokumentu roboczego Banku Światowego dotyczącego badań naukowych pt. „Economic and Distributional Impacts of Free Trade Agreements. The case of Indonesia” [Gospodarcze i dystrybucyjne skutki umów o wolnym handlu. Przypadek Indonezji].

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

w kierunku wznowienia negocjacji w sprawie ambitnej i kompleksowej umowy o wolnym handlu i zachęca władze Tajlandii do przedstawienia jasnych wskazówek w tym zakresie oraz do zaangażowania się w reformy strukturalne; podkreśla, że ewentualne wznowienie negocjacji w sprawie kompleksowej umowy o wolnym handlu powinno być poprzedzone wymierną poprawą sytuacji demokratycznej w tym kraju;

22. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania sytuacji w Mjanmie po zamachu stanu w 2021 r. oraz do oceny, czy należy wszcząć dochodzenie w sprawie ewentualnego wycofania preferencji w ramach systemu „wszystko oprócz broni”;

23. wzywa Komisję i władze Kambodży do pracy nad wspólnym porozumieniem w sprawie kroków, jakie należy podjąć w celu osiągnięcia warunków umożliwiających przywrócenie preferencji handlowych dla Kambodży w ramach systemu „wszystko oprócz broni”;

24. z zadowoleniem przyjmuje przegląd rozporządzenia w sprawie GSP; podkreśla, że obecne państwa korzystające z GSP+ i systemu „wszystko oprócz broni”, które przechodzą do grupy państw o niższym średnim dochodzie, będą musiały (ponownie) ubiegać się o status GSP+ zgodnie z nowym rozporządzeniem w sprawie GSP; wzywa państwa korzystające z GSP, GSP+ i systemu „wszystko oprócz broni” w regionie do zaangażowania się we wzmocnienie skutecznej realizacji ich międzynarodowych zobowiązań w zakresie praw człowieka, praw pracowniczych, ochrony środowiska, dobrych rządów i zrównoważonego rozwoju;

25. z zadowoleniem przyjmuje długo oczekiwane zakończenie prac nad unijnym instrumentem dotyczącym udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym w celu osiągnięcia wzajemności i równych szans na międzynarodowych rynkach zamówień publicznych; podkreśla potrzebę dalszego wzmocnienia zestawu narzędzi ochrony handlu UE poprzez szybkie przyjęcie silnego rozporządzenia w sprawie dotacji zagranicznych oraz zajęcie jasnego stanowiska wobec przymusu gospodarczego ze strony państw trzecich, jak np. niedopuszczalny przymus ze strony Chin wobec Litwy pod koniec 2021 r., za pomocą nowego instrumentu przeciwdziałania przymusowi;

Stanowisko UE wobec relacji i negocjacji regionalnych i wielostronnych

26. wzywa do dalszego zaangażowania we współpracę z ASEAN i jego państwami członkowskimi oraz do rozwijania i promowania strategicznego partnerstwa UE–ASEAN; zachęca obie strony do wykorzystania impulsu, jakim będzie planowany szczyt UE–ASEAN w 2022 r. z okazji 45. rocznicy nawiązania stosunków dwustronnych między UE a ASEAN, do przedstawienia nowego planu działania UE–ASEAN na nadchodzący okres w celu promowania ściślejszej, wieloaspektowej współpracy w kluczowych obszarach oraz podkreśla potrzebę wznowienia inicjatywy na rzecz międzyregionalnej umowy o wolnym handlu między UE a ASEAN, opartej na wspólnych wartościach i zasadach, w tym na zrównoważonym rozwoju i promowaniu praw podstawowych i równości płci, gdy odpowiednie warunki zostaną spełnione; wzywa do nadania 45. rocznicowemu szczytowi wymiaru parlamentarnego i przypomina o swoim zamiarze utworzenia zgromadzenia parlamentarnego UE–ASEAN w celu wzmocnienia demokratycznego wymiaru partnerstwa;

27. wzywa do przyjęcia nowego podejścia strategicznego do CPTPP jako głównego elementu strategii UE dotyczącej regionu Indo-Pacyfiku; podkreśla, że ściślejsza współpraca pozwoliłaby UE na osiągnięcie istotnych korzyści gospodarczych w odniesieniu do potencjalnego wzrostu dobrobytu, dywersyfikacji łańcuchów dostaw i zmniejszenia zależności strategicznych, a także dałaby jej możliwość dalszego kształtowania norm w regionie Indo-Pacyfiku i na świecie; podkreśla, że UE powinna przeanalizować możliwość przystąpienia do CPTPP w przyszłości oraz zbadać możliwości powiązania istniejących umów z partnerami, na przykład poprzez protokoły w sprawie reguł pochodzenia, w celu zwiększenia stopnia wykorzystania preferencji w tych umowach i zmaksymalizowania ich wartości dodanej;

28. wzywa Komisję do dalszego dokładnego monitorowania bezpośrednich skutków gospodarczych wynikających z RCEP dla gospodarki UE oraz do oceny jego długoterminowych implikacji strategicznych i geopolitycznych;

o

o o

29. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ASEAN, Sekretarzowi Generalnemu Zgromadzenia Międzyparlamentarnego ASEAN oraz właściwym państwom regionu Indo-Pacyfiku.